

[...]

32.132/II/PD

[...]

Op de zitting van 9 november 2000 van de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) werd een klacht onderzocht van de heer [...], inwoner van het Duitse taalgebied, meer bepaald van Eupen, tegen het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden om reden dat dit Fonds in het Frans met hem correspondeert.

*

* *

Dat de klager correspondentie in het Frans ontving vanwege het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, blijkt uit de briefwisseling die hij bij zijn klacht voegt. In de brief dd.23/09/99 van de Duitstalige gemeenschap aan de klager wordt immers gesteld dat de administratie [het Fonds] de Franse correspondentie betreurt, maar rechtvaardigt door het tijdsverlies en de administratieve rompslomp die met de overmaking aan de interne vertalingsdienst gepaard gaat. Dat is de reden, wordt gezegd, waarom maar één document in het Duits werd vertaald.

Ook de beslissing van de Commissie voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden werd in het Frans gesteld en met een Franstalig begeleidend schrijven toegezonden.

*

* *

Overeenkomstig artikel 41, §1 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De VCT stelt vast dat de beslissing dd. 19/01/2000 van de Commissie voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden evenals haar betekening in het Frans zijn gesteld. Voor zover de klager op de zitting van de Commissie voor het Frans heeft gekozen (uit de beslissing van de Commissie blijkt namelijk dat de verzoeker op de betrokken zitting in het Frans werd gehoord) is er geen overtreding van de SWT

De VCT oordeelt derhalve dat de klacht ontvankelijk is doch ongegrond.